

Останали малко села, въ които българитѣ упазили християнската си вѣра и българския си духъ. Минаватъ години. Помацитѣ били надѣхани отъ турцитѣ съ умраза къмъ кръвнитѣ имъ братя — българитѣ християни. И сега помацитѣ се смѣтатъ по-близки до турцитѣ, отколкото до насъ.

На югъ отъ Чепино, високо въ планината, е мѣстността „Юндола“ — едно отъ най-красивитѣ мѣста въ България. Много хора презъ лѣтото прекарватъ тамъ на прохлада и почивка. Построени сж вили и дъсчени бараки за живѣне.

На сутринъта тръгнахме за Юндола съ кола. Шосето се вие по хълбоцитѣ на планината и постепенно се издига. Следъ 3 часа уморително пѣтуване бѣхме вече горе. Една хубава котловина, оградена съ върхове и наикитена съ борови гори, се е прострѣла на длъжъ, усѣяна съ вили и бараки. Имаше много лѣтовници, повечето отъ София.

И, наистина, Юндола заслужавалъ да го посетимъ. Гледката е прекрасна. Въздухътъ е чистъ и свежъ; мѣстото е запазено отъ вѣтрове, пълна тишина владѣе навредъ. Истинско мѣсто за почивка.

Излѣзнешъ ли пѣкъ на най-малката околна височина, хоризонтътъ се разкрива на широко. Предъ тебе сж всички български великани. Редятъ се единъ следъ други: Белмекенъ и Ибъръ въ Родопитѣ, Мусала и всички високи върхове на Рила; по-нататкъ се открива цѣла Пиринъ-планина, надъ която стърчи Елъ-тепе. Картината е омайна. Човѣкъ не може да откъсне очи отъ нея.

Но трѣбваше да се връщаме. Съ мжка напустахме този райски кѣтъ на България, за да продължимъ нашето пѣтуване.

Д. Чолаковъ.

Годишенъ абонаментъ 40 лева.

Редактори: Ст. Чилингировъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски,

АДРЕСЪ: редакция „Детски Свѣтъ“ — София, Подуени, ул. Буная № 16.